

INDICATIE-STELLING IMPLANTATIE-PROTHESE *)

DOOR F. J. TEMPEL, wetenschappelijk hoofdamtenaar

Bij een groot deel van de z.g. „moeilijke gevallen” bij totale prothesen is de prothese van de onderkaak vaak de oorzaak van deze moeilijkheden, vooral in die gevallen, waarbij de processus alveolaris in versterkte mate geresorbeerd is. Het gevolg van deze resorptie is, dat aan de techniek van het nemen van de afdruk grotere eisen gesteld worden, en dikwijls is dan ook het slecht passen van de prothese, tengevolge van een onvoldoende afdruktechniek, de oorzaak van de moeilijkheden. Daarnaast kunnen scherpe botpunten, druk op de nervus mentalis, en niet te vergeten een foutieve occlusie en articulatie, klachten van de patiënt tengevolge hebben.

Ondanks alle voorzorgsmaatregelen blijkt dat er dan echter nog een aantal patiënten overblijft, zij het dan ook dat deze groep klein te noemen is, waarbij het prothetische resultaat niet tot voldoening stemt. Het is begrijpelijk dat de publicaties over de implantatie-prothesen de hoop doen opleven dat hiermede een nieuwe mogelijkheid voor de oplossing van de moeilijke gevallen ontstaan is. Het is ook begrijpelijk dat men gaat denken dat de implantatie-prothese de methode der toekomst zou kunnen gaan worden voor alle tandeloze kaken.

Zolang wij echter nog niet beschikken over een jarenlange ervaring met deze implantatie-prothesen, zal men de indicatiestelling voor deze operatieve ingreep moeten beperken tot die gevallen, waarbij een correcte prothetische behandeling, dus met uitsluiting van alle bovengenoemde oorzaken van mislukking, geen resultaat heeft opgeleverd. Aan deze kleine groep van patiënten kan men dan nog de enkele gevallen van een z.g. „denture-neurosis” toevoegen.

Deze beperking bij de indicatie-stelling zal men zich niet alleen moeten opleggen omdat de operatieve ingreep voor de patiënt onaangenaam zou zijn, of om de kwade kansen van complicaties, doch ook, omdat een korte ervaring van enkele jaren niet voldoende geacht kan worden, om op grond daarvan deze behandeling te adviseren. Daarenboven staan ons over de prothetische behandeling van patiënten, waarbij de implantatie mislukt is, in het geheel geen gegevens ter beschikking.

Bekende auteurs op het gebied van de implantatie-prothesen als Goldberg, Gershkoff, Sullivan, Pernel, Schmidt Mühlemann, e.a. vermelden dan ook dat de indicatie beperkt dient te worden tot „slechts wanneer het anders niet gaat.”

Als redenen tot contra-indicatie kunnen o.a. genoemd worden diabetes, tuberculose en alcoholisme, terwijl overigens natuurlijk elke toestand waarbij de wondgenezing moeilijk verloopt, als ongunstige factor aangemerkt dient te worden.

*) Clinische avonden aan de Universiteit te Groningen.